154. శపించక

హైద్రాబాద్ నించి తన ఆశ్రమానికి వచ్చిన ఓ భక్తుడు కొద్దిగా ముభావంగా ఉండటం గమనించిన గురువు కారణం అడిగితే చెప్పాడతను.

"మా తాత మొదలెట్టిన పచారీ దుకాణాన్నే నేను నడుపుతున్నాను. డబ్భై అయిదేళ్ళయింది అది స్థాపించి. మాకు ఎదురుగా ఓ జాతీయ చెయిన్ స్టోర్ తెరిచారు. దాంతో నా వ్యాపారం దెబ్బ తింటోంది."

గురువు వెంటనే చెప్పాడు.

"నువ్వు ఆ కొత్త స్టోర్‌ని శపించక. ద్వేషం ఎప్పుడూ మంచిది కాదు. ప్రతీ రోజు నీ దుకాణం తెరిచాక అది అభివృద్ధి చెందాలని ప్రార్థించు. అలాగే నీ దుకాణం ఎదురుగా వున్న చెయిన్ స్టోర్ కూడా అభివృద్ధి చెందాలని ప్రార్థించు."

" అదేమిటి? నన్ను సర్వ నాశనం చేసే ఆ స్టోర్ కూడా అభివృద్ధి చెందాలని ప్రార్థించాలా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడతను.

"నీకు ఆ దుకాణం మీద కలిగే ఏ చెడ్డ ఆలోచనైనా సరే వెనక్కి తిరిగి నీకే వస్తుంది. అలాగే మంచి ఆలోచన కూడా." హెచ్చరించాడు గురువు.

ఆర్నెల్ల తర్వాత ఆ వ్యాపారస్థుడు గురువు దగ్గరకి వచ్చి చెప్పాడు.

"స్వామీ. మీరు చెప్పింది నిజమే. నా దుకాణాన్ని నేను మూసేసాను. కాని ఆ దుకాణం యజమానినైన నేను అభివృద్ధి చెందాను. నా దుకాణం ఎదురుగా తెరచిన చెయిన్ స్టోర్‌కి నన్ను మేనేజర్‌గా నియమించారు. నా దుకాణం మీద వచ్చే ఆదాయం కన్నా ఆ జీతం ఎక్కువ."

155. బోధ

దేవుడి కోసం వెదికే ఓ ముముక్షువు ఓ సద్గురువుని కలిసి వినయంగా కోరాడు.

"స్వామీ! నన్ను మీ శిష్యుడిగా స్వీకరించి దైవాన్ని కనుగొనే మార్గం నాకు బోధించండి."

అతని వంక పరిశీలనగా చూసి చెప్పాడు ఆ బ్రహ్మజ్ఞాని.

"నువ్వే అది. దేవుడు నీలోనే ఉన్నాడు. అక్కడ వెదుకు."

"ఇది నాకు ఇదివరకే తెలుసు. ఇంకేదైనా బోధించండి."

"నాకు తెలిసిన బోధ ఇదొక్కటే. నీకు ఇంకో బోధ కావాలంటే నువ్వు ఇంకో గురువుని ఆశ్రయించు." చెప్పాడు బ్రహ్మజ్ఞాని.

156. నిజమైన సాధువు

తీర్థ యాత్రలకి వెళ్ళే ఓ సాధువు మునిమాపు వేళ ఓ గ్రామానికి చేరుకున్నాడు. ఆ గ్రామం మొదట్లోనే ఓ వేశ్య ఇల్లుంది. ఆయన్ని గమనించి, ఆయన దగ్గర బాగా డబ్బుండచ్చని భావించి, భక్తి నటిస్తూ తన ఇంటికి ఆహ్వానించింది. ఆయన ఆ ఆహ్వానాన్ని మన్నించి ఆమె ఇంటికి వెళ్ళాడు.

"ఆమె వేశ్య అని మీకు తెలీదా?" ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించారు గ్రామస్థులు మర్నాడు ఆ ఇంట్లోంచి వస్తున్న అతన్ని చూసి.

"తెలుసు. కాని నాకు అక్కడ చాలా సౌకర్యంగా ఉంది." జవాబు చెప్పాడు సాధువు.

ఆ గ్రామంలో ఉన్నంత కాలం ఆ సాధువు ఆమె ఇంట్లోనే బస చేయడమే కాక, అసలు ఇంట్లోంచి బయటికే రావడం మానేసాడు. ఈ విడ్డూరానికి గ్రామస్థులంతా చెవులు కొరుక్కున్నారు.

మూడు రోజుల తర్వాత ఆ ఇంటి తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. ఆ సాధువు తన తీర్థయాత్రని కొనసాగించాడు. ఆ నాటినించీ ఆ వేశ్య తన వృత్తిని మానేసి, భగవద్భక్తితో కాలం గడపసాగింది. ఆయన మూడు రోజులు లోపల ఉండి ఏం చేసాడో అప్పటికి కాని గ్రామస్థులకి అర్థం కాలేదు.